

Bækkes og Indvandes naturlige eller ved Kunst frembragte *Udløb* eller Udmunding ved almindeligt dagligt Højvande end 200 Meter, naar Aaen, Bækken eller Indvandet ved Udløbet eller Udmundingen har en Bredde af mindst 2 Meter. I lige Retning udfor Vandløbets eller Indvandets Udløb eller Udmunding skal der altid være uhindret Gennemgang til Fredningsbæltet paa en Strækning, der har en Bredde af mindst samme Størrelse som $\frac{1}{3}$ af Fredningsbæltets Grænselinie og en Længde af mindst 100 Meter.

De i Paragraffens 1ste Stykke nævnte Bestemmelser kommer ogsaa til Anvendelse ved Udløbet eller Udmundingen af Vandløb, hvis Bredde ved Udløbet eller Udmundingen er mindre end 2 Meter, i den for Laks og Ørred fastsatte Fredningstid.

I øvrigt maa Fangstredskaberne ikke anbringes paa en saadan Maade, at der spærres for Fiskenes Opgang og Nedgang i Aaer, Bække eller Indvande. I Tvivlstilfælde afgør Ministeren for Søfart og Fiskeri, hvilket Sted der skal anses som et Vandløbs eller Indvands Udløbs- eller Udmundingssted ved almindeligt dagligt Højvande. Ministeren kan, hvor Forholdene efter hans Skøn maatte gøre det ønskeligt, fastsætte et større eller mindre Fredningsbælte end foran angivet samt fastsætte anden Retningslinie og anden Længde for den fredede Strækning end ovenfor angivet og i øvrigt nærmere bestemme Grænsen for denne.

Hvor det begæres af Dansk Fiskeriforening eller Ferskvandsfiskeriforeningen, kan Fastsættelse af Fredningsbæltet og Gennemgangsarealet til Fredningsbæltet henvises til et Nævn, hvori hver af Foreningerne har Ret til at lade sig repræsentere ved to Medlemmer, medens Ministeren for Søfart og Fiskeri udpeger et femte Medlem, der fungerer som Nævnets Formand. Hvis Nævnets Afgørelse ikke indeholder Bestemmelser, der strider mod gældende Love, Bekendtgørelser m. m., vil den være at stadfæste af Ministeren for Søfart og Fiskeri. Foreningerne afholder selv Udgifterne ved deres Repræsentanters Deltagelse i Nævnets Arbejde. Nævnets Afgørelse kan først ændres, naar der er forløbet fem Aar efter Stadfæstelsen.

§ 10.

Hvor Vand fra et af de i § 1, 1ste Stykke, omhandlede Vande ledes eller pumpes bort fra sit Løb for at anvendes ved *Engvanding* eller lignende, er de heri interesserede forpligtede til efter Begæring af Flertallet af de fiskeriberettigede i Vandløbet ud for de i vedkommende Engvandingsanlæg interesserede Arealer eller, for saa vidt Regulativ, jfr. §§ 20 og 21, er oprettet for det paagældende Vand, efter Begæring af Flertallet af de deri fiskeriberettigede Lodsejere at tilstede Anbringelsen af Gitre eller lignende for at forhindre Opgangen af Fisk og Fiskeyngel i Anlægget, saafremt det af de i § 12 nævnte Myndigheder skønnes, at saadanne Foranstaltninger paa det paagældende Sted vil være nødvendige eller hensigtsmæssige. Der vil i saa Fald samtidig være at træffe Afgørelse om, hvorledes Gitrene m. m. skal indrettes og anbringes, og til hvilke Tider de skal være i Brug m. m.

Omkostningerne ved Anbringelsen, Pasningen (Rensningen) og Vedligeholdelsen bæres af de i Vandets Brug ved Engvandingen interesserede og af de fiskeriberettigede med Halvdelen hver. Den nærmere Fordeling indenfor hver enkelt af Parterne foretages i Mangel af mindelig Overenskomst af de i § 12 nævnte Myndigheder. Beløbene kan inddrives ved Udpantning, for saa vidt de er fastsat ved Kendelse af de nævnte Myndigheder. Hvor Anbringelse af Gitre eller lignende efter Ministeren for Søfart og Fiskeri's Skøn har en mere almindelig Betydning for Fiskeriet i de paagældende Vande, og dette paa et større Omraade er ordnet ved Regulativ overensstemmende med §§ 20 og 21 i denne Lov, kan der af Statskassen tilskydes indtil Halvdelen af Omkostningerne ved Anskaffelsen og Anbringelsen af de paagældende Indretninger.